

تأثیر نوع و مقادیر مختلف کود پتاسه، بر خصوصیات كمی و کیفی گل میخک

رحیم مطلبی فرد، محمد جعفر ملکوتی و محسن کافی*

چکیده

پایین بودن راندمان تولید در واحد سطح و کیفیت پایین گلهای زیستی، توان رقابت محصولات ما را در بازارهای جهانی به مخاطره انداخته است. از عوامل مهم و تاثیرگذار بر شاخصهای کمی و کیفی تولید گیاهان زیستی می‌توان به آمکی بودن خاکهای زراعی، عدم توجه به تغذیه صحیح و پایین بودن کیفیت آبهای آبیاری اشاره نمود. این تحقیق طی سالهای ۱۳۷۹-۱۳۷۸ در گلخانه موسسه تحقیقات خاک و آب انجام شد. در این تحقیق ۱۲ تیمار با ۵ تکرار و در قالب طرح کاملاً تصادفی در نظر گرفته شد که تیمارهای به کار رفته عبارت بودند از: ۱) کوددهی ازته و فسفره (شاهد); ۲) تیمار اول + مصرف ریز مغذیها؛ ۳) تیمار دوم + توصیه کودی پتاسیم از منبع کلرور پتاسیم؛ ۴) تیمار دوم + توصیه کودی پتاسیم از منبع سولفات پتاسیم؛ ۵) تیمار دوم + درصد توصیه کودی پتاسیم از منبع کلرور پتاسیم؛ ۶) تیمار دوم + درصد توصیه کودی پتاسیم از منبع سولفات پتاسیم؛ ۷) تیمار دوم + ۲۰۰ درصد توصیه کودی پتاسیم از منبع کلرور پتاسیم؛ ۸) تیمار دوم + ۲۰۰ درصد توصیه کودی پتاسیم از منبع سولفات پتاسیم؛ ۹) تیمار دوم + ۲۰۰ درصد توصیه کودی پتاسیم (۵۰٪ کلرور پتاسیم + ۵۰٪ سولفات پتاسیم)؛ ۱۰) تیمار نهم + مصرف خاکی سولفات منیزیم؛ ۱۱) تیمار دهم + محلول پاشی کود کامل میکرو؛ ۱۲) تیمار یازدهم + محلول پاشی کلرور کلسیم.

نتایج این تحقیق نشان داد عملکرد در سطح یک درصد تحت تاثیر تیمارهای کودی قرار گرفته است و تمام تیمارهای مصرف پتاسیم باعث افزایش عملکرد شدند ولی تیمارهای یازدهم و دوازدهم بهتر از بقیه بودند. طول ساقه گل دهنده، قطر ساقه گل دهنده، قطر کاسه گل، قطر جام گل و عمر بعد از برداشت گلهای بریده در سطح یک درصد در مقایسه با شاهد در تمام تیمارها افزایش معنی داری را نشان داد. در فاکتورهای کیفی نقش تیمارهای ۱۵۰ درصد توصیه کودی بارزتر از دیگر تیمارها بود. و هیچ تفاوتی بین دو نوع کود پتاسیم مصرفی مشاهده نگردید. غلظت کلسیم و منیزیم برگها در تیمارهای مصرف پتاسیم کاهش معنی داری یافت و حداقل کاهش غلظت کلسیم و منیزیم در تیمارهای هفتم و هشتم مشاهده گردید. از نتایج بدست آمده چنین استنباط گردید که برای بدست آوردن بیشترین تعداد گل در بوته، تیمارهای ۱۵۰ درصد توصیه کودی بهترین تیمار می‌باشد.

واژه‌های کلیدی: پتاسیم، گل میخک

۱ - به ترتیب عضو هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی همدان، استاد دانشگاه تربیت مدرس و استادیار دانشکده کشاورزی دانشگاه تهران

* وصول: ۱۵/۱۱/۷۹ و تصویب: ۱/۱۰/۸۰

مقدمه

ATPase، جذب و انتقال تعدادی از عناصر غذایی با کاهش مواجه می شود و کربوهیدراتها، مواد آلی با وزن مولکولی کم، اسیدهای آمینه و ترکیبات ازته محلول در برگ تجمع پیدا می کنند (مارشتر، ۱۹۹۵). از طرفی در بعضی از منابع خارجی اشاره شده است که مصرف لوکس پتاسیم برای افزایش کیفیت گلهای بریده مفید می باشد به طوری که در فلسطین اشغالی برای گلهای زیستی تا ۲۰۰۰ کیلوگرم در هکتار سولفات پتاسیم مصرف می کنند و اعتقادشان بر این است که این مقدار پتاسیم باعث افزایش عمر بعد از برداشت گلهای بریده می شود و مقاومت آنها را در مقابل آفات، بیماریها و کم آبی افزایش می دهد (ملکوتی، ۱۳۷۸). کافکافی (۱۹۹۰) اثر پتاسیم را بر مقاومت به سرما در میخک بررسی کرد. در بررسیهای نامبرده، بعد از وقوع یک شب سرد، خسارت ناشی از سرما (شکستگی ساقه) در میخکهایی که مقدار پتاسیم آنها در جفت برگ پنجم زیر چهار درصد بود، ۳۱ درصد گزارش شد. ولی وقتی غلظت پتاسیم در جفت برگ پنجم بیش از چهار درصد بود، فقط ۱۸ درصد از گلهای تولیدی آسیب دیدند.

در اکثر منابع مقادیر توصیه کودی برای گلهای زیستی بالا می باشد. اسکالسکا (۱۹۷۷) بهترین میزان توصیه کودی پتاسیم برای میخک را ۴۰۰ کیلوگرم در هکتار (K_2O) بیان کرده است. الشافی (۱۹۷۷) در بررسی خود بر روی فواصل کشت میخک از ۵۰۳ کیلوگرم در هکتار K_2O و از منبع کلرور پتاسیم استفاده نموده است. میورا و همکاران (۱۹۷۷) با به کار بردن ماهیانه کود پتاسیم توانستند عملکرد میخک را سه برابر افزایش دهند. نامبردگان در این مطالعه از ۹۰۹ کیلوگرم پتاسیم در هکتار استفاده نمودند. مانگنیفیکو و همکاران (۱۹۸۵) بالاترین وزن تر و خشک و تعداد گل و بوته را زمانی بدست آوردند که

کشور ما ایران با دارا بودن بیش از ۳۰۰۰ هکتار سطح زیر کشت گل و گیاهان زیستی حدود یک در صد سطح زیر کشت جهانی گل و گیاهان زیستی را به خود اختصاص داده است اما در آمدی که از این طریق نصیب ایران می شود بسیار کمتر از یک درصد گردش پول جهانی این بخش می باشد چراکه در بسیاری از موارد تولیدات کشورمان دارای مشکلات فراوانی از جمله پایین بودن راندمان تولید در واحد سطح، عمر بعد از برداشت کوتاه و کیفیت ظاهری نامناسب می باشند. از عوامل مهم تأثیر گذار بر این مشکلات می توان به مصرف نامتعادل کود به علت کمبود دانش فنی تولید کنندگان، بسترها کشت نامناسب و کیفیت پائین آب آبیاری اشاره کرد. ولی بی شک یکی از مشکلات در بخش تولید گل و گیاهان زیستی تغذیه نادرست می باشد چرا که کشور ما با آفتاب درخشان و آب و هوای متنوعش بر طبق اظهارنظر کارشناسان خارجی یکی از مساعدترین و مناسبترین مناطق برای گسترش بخش گل و گیاهان زیستی می باشد (کافی، ۱۳۷۹). متوسط عملکرد گل میخک در سطح جهانی ۱۶-۱۸ شاخه بر بوته می باشد اما عملکرد تولیدات ما بسیار پائینتر از این دامنه (شش شاخه بر بوته) میباشد و پایستی توجه دقیق به تغذیه گلهای زیستی مبذول گردد (مطلبی فرد، ۱۳۷۹).

پتاسیم از عناصری است که نقش بسیار مهمی در کیفیت و عملکرد گلهای زیستی دارد. این عنصر در فعل سازی بیش از ۸۰ آنزیم گیاهی نقش مؤثری ایفا می کند. همچنین این عنصر در سنتز پروتئینها، فتوستزر و انتقال مواد حاصل از آن، تنظیم نظام آبی گیاه، توسعه سلول و تعادل کاتیونی آئیونی ایفاء نقش می کند و در صورت کمبود پتاسیم فعالیت آنزیمهایی مانند سیستتازها، اکسید ردکتازها، دهیدروژنазها، ترانسفرازها و کینازها مختل می شود و فعالیت آنزیم

و ۰/۶ گرم گردیدند. در این بررسی بالاترین میزان مصرف پتاسیم باعث افزایش تعداد سلولهای لیگنینی شده و ضخامت دیواره ثانویه سلولها گردید. مطالعات نشان داده است که کلسیم نقش مهمی در افزایش عمر بعد از برداشت و استحکام ساقه گلهای زیستی دارد. مایاک و همکاران (۱۹۷۸) گزارش نمودند که نیترات کلسیم استحکام ساقه میخک را افزایش می دهد و خمسم پذیری ساقه را کمتر می کند. استارکی و همکاران (۱۹۹۷) شش سطح کلسیم را به صورت محلول پاشی بر روی گل رز بررسی کردند. نتایج نشان داد که تیمارهای محلول پاشی شده باعث کاهش خمسم پذیری ساقه و افزایش استحکام آن شدند و تعداد غنچه گل در تیمارهای محلول پاشی شده دو برابر تیمارهای محلول پاشی نشده گردید. ایرانشاهی (۱۳۷۷) در مطالعه بر روی گل گلایول مشاهده کرد که محلول پاشی کلسیم باعث کاهش میزان خمسم پذیری ساقه و افزایش استحکام آن می شود. لیاخ (۱۹۸۶) در مطالعه اثر منیزیم بر رشد میخک در خاک لومی به این نتیجه رسید که کود دهی منیزیم به طور معنی داری عملکرد گلهای افزایش داده و مقاومت میخک را به فوزاریوم زیادتر می کند. غلظت عناصر غذایی در برگ میخک شرح جدول شماره (۱) می باشد(۵).

جدول ۱- حد کمبود، مطلوب و سمیت عناصر غذایی در برگ میخک

نام محصول:	میخک	اندام مورد آزمایش:	زمان نمونه برداری:
	برگهای کامل		
	شروع گل دهی		
٪ مطلوب:	٪ عناصر غذایی	٪ مطلوب:	٪ زیاد
N	۳-۳/۹۹	۴-۵	>۵
P	۰/۲۵-۰/۲۹	۰/۳-۰/۶	>۰/۶
K	۱/۸-۲/۱۹	۲/۲-۳	>۳
Ca	۱/۵-۱/۹۹	۲-۳	>۳
Mg	۰/۲۵-۰/۲۹	۰/۳-۰/۵	>۰/۵
	Ppm		
B	۲۲-۲۴	۲۵-۸۰	>۸۰
Cu	<۶	۶-۲۵	>۲۵

از ۸۰۰ کیلوگرم در هکتار سولفات پتاسیم در طی یک سال استفاده نمودند. هیلوردا (۱۹۹۸) در کتاب خود در ارتباط با کشت میخک در آسیا میزان پتاسیم مصرفی را ۳۳۵ کیلوگرم در هکتار توصیه نموده است. پتاسیم نقش مهمی در بهبود کیفیت گلهای بریده میخک ایفا می نماید. پتاسیم به طور مؤثری باعث افزایش عمر بعد از برداشت، قطر جام گل، طول ساقه گلدهنده، و سایر فاکتورهای کیفی میخک می شود. مطالعات آرورا و همکاران (۱۹۷۶) نشان داد که مصرف ۶۰ گرم بر متر مریع پتاسیم بالاترین قطر جام گل را در میخک به وجود می آورد. مطالعات استاک و همکاران (۱۹۸۶) نشان داد که وقتی نسبت ازت به پتاسیم مصرفی کاهش یافت بیماری Florist مشاهده شده در میخک به طور معنی داری کاهش یافت. مطالعات یوری و همکاران (۱۹۹۰) با سطوح مختلف پتاسیم نشان داد که افزایش پتاسیم مصرفی باعث کاهش میزان کاسه شکافی و شکستگی ساقه شده و استحکام ساقه را بالا می برد. استارک و همکاران (۱۹۹۱) نشان دادند که با افزایش پتاسیم مصرفی طول ساقه گلدهنده بالا می رود. حسنی و همکاران (۱۹۹۹) با مصرف ۰/۹ گرم پتاسیم برای هر گلدان باعث افزایش تعداد گل، قطر ساقه و وزن تر بوته و کاهش طول ساقه گل دهنده در مقایسه با مقادیر ۰/۳

Fe	۴۰-۴۹	۵۰-۱۰۰	>۱۰۰
Mn	<۵۰	۵۰-۳۰۰	>۳۰۰
Zn	۱۸-۱۹	۲۰-۱۰۰	>۱۰۰

مواد و روشها

- (۹) تیمار دوم + ۲۰۰ درصد توصیه کودی پتاسیم (به طور مساوی کلرور سولفات پتاسیم)
- (۱۰) تیمار نهم + مصرف خاکی سولفات منیزیم
- (۱۱) تیمار دهم + محلول پاشی با کود کامل میکرو با غلظت ۵ در هزار {سنه مرتبه} (۶ درصد اوره، ۵ درصد آهن، ۵ درصد روی، ۴ درصد منگنز، ۲ درصد مس و ۰/۲ بر%)
- (۱۲) تیمار یازدهم + محلول پاشی با کلرور کلسیم با غلظت ۳ در هزار (۳ مرتبه) در این تحقیق کودهای مورد نیاز به شرح زیر برای هر گلدان مصرف شد: ازت ۴/۲ گرم و از منبع نیترات آمونیم، فسفر ۲/۱۷ گرم از منبع سوپر فسفات تریپل، پتاسیم یک گرم (K_2O) از منبع کلرور و سولفات پتاسیم، سولفات منیزیم ۰/۳ گرم، سکوسترین آهن ۰/۰۶ گرم، سولفات منگنز ۰/۱ گرم و سولفات روی، سولفات مس و اسیدبورویک هر کدام ۰/۰۴ گرم (توصیه کودی موسسه تحقیقات خاک و آب). تمام کودهای فوق به غیر از نیترات خاک و آب) قلمه ها با خاک مورد آزمایش مخلوط و در داخل گلدانها قرار داده شد. یک سوم نیترات آمونیم مصرفی مثل بقیه کودها قبل از کاشت قلمه ها به خاک اضافه شد و بقیه آن در دو تقسیط در اختیار قلمه ها قرار داده شد.
- در حین رشد قلمه ها نسبت به مبارزه با آفات و بیماریها و آبیاری مرتب گلدانها اقدام شد. قبل از شروع گلدهی و موقع ظهور غنچه های گل یک نمونه از برگهای جفت برگ چهارم و پنجم تهیه و به آزمایشگاه منتقل گردید. بعد از گلدهی نسبت به رکورد گیری صفاتی مانند طول ساقه گل دهنده (۲ و ۱۸)، قطر ساقه گل دهنده (۹ و ۲)، قطر جام گل (۲

این تحقیق در گلخانه موسسه تحقیقات خاک و آب انجام گرفت. خاک مورد نیاز برای این آزمایش از معدنی در کمربندی تهران که دارای پتاسیم زیر حد بحرانی بود به گلخانه انتقال داده شد و سپس مقدار ۲/۵ کیلو گرم خاک در داخل گلدانهای سایز ۱۴ جاسازی و ۱۲ تیمار برای این آزمایش در نظر گرفته شد. طرح آزمایشی بکار رفته در این تحقیق طرح کاملاً تصادفی با ۵ تکرار و هر تکرار شامل ۲ گلدان که در داخل هر گلدان دو بوته میخک کشت شد. بر روی یک نمونه از خاک مورد استفاده در آزمایش قبل از کاشت تجزیه های فیزیکو شیمیایی انجام شد که نتایج آن در جدول شماره ۲ گنجانده شده است. تیمارهای بکار رفته در این تحقیق به شرح زیر بودند:

- (۱) کوددهی ازته و فسفره (عرف عمومی و شاهد)
- (۲) تیمار اول + مصرف ریز مغذیهای بر اساس آزمون خاک
- (۳) تیمار دوم + توصیه کودی پتاسیم از منبع کلرور پتاسیم
- (۴) تیمار دوم + توصیه کودی پتاسیم از منبع سولفات پتاسیم
- (۵) تیمار دوم + ۱۵۰ درصد توصیه کودی پتاسیم از منبع کلرور پتاسیم
- (۶) تیمار دوم + ۱۵۰ درصد توصیه کودی پتاسیم از منبع سولفات پتاسیم
- (۷) تیمار دوم + ۲۰۰ درصد توصیه کودی پتاسیم از منبع کلرور پتاسیم
- (۸) تیمار دوم + ۲۰۰ درصد توصیه کودی پتاسیم از منبع سولفات پتاسیم

تأثیر تیمارهای کودی بر قطر و طول ساقه گل دهنده

طول ساقه گل دهنده از صفات مهم در ارزیابی کیفیت میخک می باشد که در سطح یک درصد تحت تأثیر تیمارهای کودی قرار گرفت که تأثیر تیمارهای مورد استفاده در این تحقیق براین فاکتور در نمودار دو نشان داده شده است. بالاترین طول ساقه گل دهنده را تیمارهای هفتم و هشتم به خود اختصاص دادند. همچنین تفاوت بین سطوح مختلف کود پتسه و دونوع کود پتسه در سطح یک درصد معنی دار نگردید ولی با افزایش مصرف پتابسیم روند افزایشی در طول ساقه گل دهنده مشاهده گردید با توجه به توسعه بیشتر سلول و افزایش انتقال مواد قندی در اثر مصرف پتابسیم افزایش طول و قطر ساقه گل دهنده قابل پیش بینی است. تأثیر پتابسیم بر طول ساقه گل دهنده در این تحقیق با نتایج بدست آمده از تحقیقات استارک و همکاران (۱۹۹۱) و حسن و همکاران (۱۹۹۹) مطابقت نشان داد.

قطر ساقه گل دهنده به عنوان معیاری از استحکام ساقه در سطح یک درصد تحت تأثیر تیمارهای کودی قرار گرفت (نمودار ۳). تأثیر تیمار مصرف خاکی متنیزیم بر قطر کاسه گل بازتر از سایر تیمارها بود. همچنین با افزایش مصرف پتابسیم تا سطح ۱۵۰ درصد قطر ساقه گل دهنده افزایش پیدا کرد ولی بعد از آن در سطح ۲۰۰ درصد کاهش مشاهده گردید که این کاهش معنی دار نگردید. تأثیر پتابسیم بر افزایش قطر ساقه با نتایج تحقیقات مدینا و همکاران (۱۹۹۲) مطابقت نشان داد.

تأثیر تیمارهای کودی بر قطر جام و کاسه گل

تأثیر تیمارهای بکار رفته بر قطر جام گل در نمودار چهار نشان داده شده است. نتایج نشان داد که قطر جام گل به طور معنی داری در تیمارهای کودی نسبت به شاهد افزایش داشته است و تیمار ششم بالاترین قطر جام گل و تیمار شاهد پائین ترین قطر

و ۶، قطر کاسه گل و خمس پذیری (۲۰ و ۲۰) اقدام و عمر بعد از برداشت گلهای بریده براساس مدت عمر در داخل آب (۹ و ۲) اندازه گیری گردید. تمام گلهای برداشت شده از تکرارها ثبت گردید. نهایتا نتایج بدست آمده با استفاده از نرم افزار MSTATC و آزمون چند دامنه ای دانکن مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و نمودارهای لازم با استفاده از نرم افزار Excel ترسیم گردید.

نتایج

خصوصیات فیزیکو شیمیایی خاک مورد استفاده در این تحقیق در جدول ۲ نشان داده شده است که دارای pH بالا و فسفر، پتابسیم، آهن و منگنز پائین بود. بافت خاک مورد نظر شنی لومی و غلظت روی و مس آن نسبتا بالا بود ولی با توجه به اینکه طول دوره رشد زیاد بود (۸ ماه) و احتمال می رفت در طی این مدت طولانی کمبود این عناصر پیش باید لذا نسبت به مصرف کم روی و مس نیز این عناصر هم اقدام شد.

تأثیر تیمارهای مختلف کودی بر تعداد گل بر بوته همانطور که در نمودار ۱ نشان داده شده است، تعداد گل بر بوته در سطح یک درصد تحت تأثیر تیمارهای کودی قرار گرفت و تیمارهای یازدهم ودوازدهم به طور مشترک بالاترین عملکرد را دارا بودند ولی تفاوت معنی داری بین سطوح مختلف پتابسیم و دو نوع کود پتسه از نظر تعداد گل مشاهده نگردید. تفاوت تیمارهای اول و دوم از نظر تعداد گل معنی دار نگردید که نشان می دهد تأثیر ریزمغذیها بر تعداد گل در صورت عدم مصرف پتابسیم نمی تواند چندان زیاد باشد، چون پتابسیم نقش مهمی در فتوستتر پروتئینها، توسعه سلول و تنظیم نظام آبی گیاه دارد مصرف آن باعث افزایش تعداد گل بر بوته گردیده است. تأثیر پتابسیم بر افزایش تعداد گل بر بوته با نتایج تحقیقات ماغنیفیکو همکاران (۱۹۸۵) و حسنی و همکاران (۱۹۹۹) مطابقت نشان داد.

گردید. تفاوت بین دو نوع کود پتاسه در سطح ۱۵۰ درصد توصیه کودی در سطح یک درصد معنی دار گردید که شاید به علت حلالیت بیشتر کلرور پتاسیم در مقایسه با سولفات پتاسیم بوده باشد.

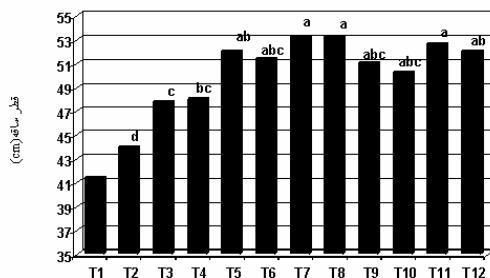
تأثیر تیمارهای بکار رفته بر خمث پذیری ساقه و درصد کاسه شکافی میخک

خمث پذیری ساقه که بر اساس انحنای نسبت به افق مشخص می شود در سطح پنج درصد تحت تاثیر تیمارهای کودی قرار گرفت (نمودار ۶). بالاترین مقدار خمث پذیری مربوط به تیمار اول و پاییترین آن مربوط به تیمار دوازدهم یا تیمار محلول پاشی کلرور کلسیم بود. چون کلسیم در ساختمان تیغه میانی سلول شرکت دارد محلول پاشی آن باعث افزایش استحکام ساقه شده است که با نتایج تحقیقات مایاک و همکاران (۱۹۷۹) و (ایرانشاهی، ۱۳۷۷) مطابقت نشان داد. نقش پتاسیم در افزایش استحکام ساقه را می توان مربوط به افزایش تعداد سلولهای لیگنینی شده ساقه و ضخامت دیواره ثانویه سلولها دانست.

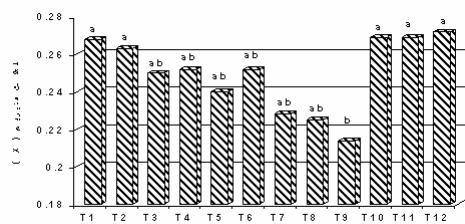
جام گل را به خود اختصاص دادند ولی تفاوت بین مقدار مختلف و انواع کود پتاسه معنی دار نگردید. تاثیر مصرف خاکی ریز مغذيهای بر افزایش قطر جام گل با نتایج تحقیقات مصطفی (۱۹۸۵) و همچنین تاثیر پتاسیم با نتایج تحقیقات آرورا و همکاران (۱۹۷۶) مطابقت نشان داد در واقع چون پتاسیم باعث افزایش فتوستتر و انتقال مواد قندی می شود و قسمت عمده مواد قندی تولیدی گلهای بریده به کاسه و جام گل منتقل می شود بنابرین مصرف پتاسیم قطر جام و کاسه گل را افزایش داده است. قطر کاسه گل از فاکتورهای مهمی است که در افزایش عمر بعد از برداشت گلهای بریده نقش مهمی ایفا می کند. نتایج نشان داد که قطر کاسه گل به طور معنی داری در سطح یک درصد تحت تاثیر تیمارهای کودی قرار گرفته است (نمودار ۵). بالاترین قطر کاسه گل را تیمار پنجم و پاییترین آن را تیمار اول به خود اختصاص دادند. مقدار بالاتر کود پتاسه باعث کاهش قطر کاسه گل در مقایسه با تیمار پنجم گردید که شاید به علت اثرات آنتاگونیستی پتاسیم با کلسیم و منیزیم و نقش موثر منیزیم در افزایش قطر کاسه گل این کاهش مشاهده شده است.

جدول ۲ - خصوصیات فیزیکو شیمیایی خاک مورد استفاده در تحقیق

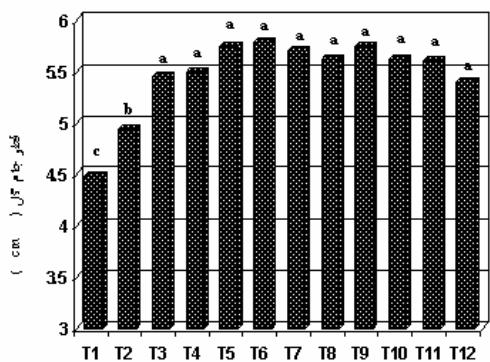
بافت خاک	در صد اشباع	هدایت الکتریکی	اسیدیته گل	در صد مواد	کربن آلی	فسفر قابل جذب
پتاسیم قابل جذب	آهن	EC. 10^3	اشباع	ختنی شونده	درصد	(mg/Kg)
میلی گرم بر کیلو گرم						
بر(آب داغ)	مس	روی	منگنز	۱/۱	۸/۲	
۰/۷۶	۱/۷۲	۲/۵	۲/۰			
۱۸۰	۲/۵					

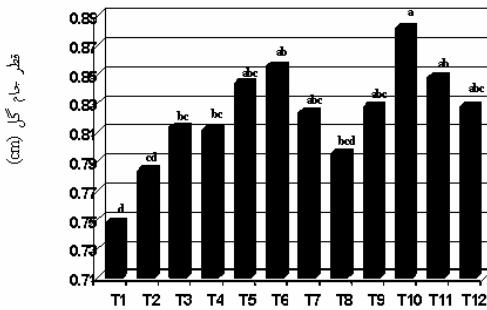
نمودار ۲- تاثیر تیمارهای مختلف کودی بر طول ساقه گلدهنده

نمودار ۱- تاثیر تیمارهای کودی بر تعداد گل در بوته میخک

نمودار ۴- تاثیر تیمارهای کودی بر قطر جام گل

نمودار ۳- تاثیر تیمارهای کودی بر قطر ساقه

حال حاضر تولیدات کشور ما دارای عمر بعد از برداشت پایینی می‌باشند و تولیدکنندگان کشور از این مشکل رنج می‌برند. نتایج نشان داد که عمر بعد از برداشت گلهای در سطح یک درصد تحت تاثیر تیمارهای کودی قرار گرفته است. در این میان تیمار دوازدهم بالاترین و تیمار اول پایینترین عمر بعد از برداشت را به خودشان اختصاص دادند (نمودار-۸). تاثیر کلسیم بر افزایش عمر بعد از برداشت گلهای بریده با نتایج تحقیقات اونوزاکی (۱۹۹۸) مطابقت داشت که علت آن را می‌توان در کاهش سنتز اتیلن در اثر افزایش کلسیم جستجو کرد چرا که کلسیم مانع سنتز پیش ماده تولید اتیلن در گیاه می‌شود. البته احتمال دارد افزایش انتقال قندها به گلبرگها و کاهش آلوگی به بیماریها هم در این افزایش مؤثر باشند.

تاثیر تیمارهای مختلف کودی بر غلظت عناصر غذایی برگ

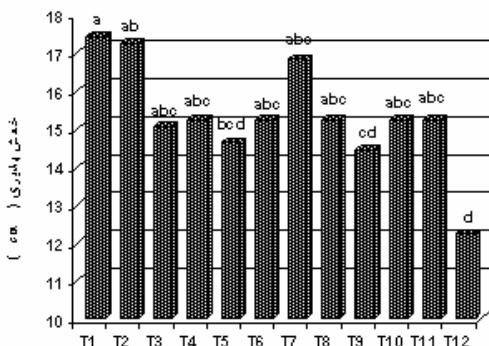
کاسه شکافی مشاهده شده در گلهای برداشت شده به طور معنی داری در سطح پنج درصد تحت تاثیر تیمارهای کودی قرار گرفت. تیمار هفتم با ۹/۸ درصد کمترین و تیمار دوم با ۱۳/۶ درصد بیشترین کاسه شکافی را به خود اختصاص دادند (نمودار-۷). مصرف مقداری مختلف پتاسیم درصد کاسه شکافی را در مقایسه با تیمار شاهد کاهش داد که این کاهش با نتایج تحقیقات مدینا و همکاران (۱۹۹۲) مطابقت نشان داد ولی تفاوت معنی داری بین سطوح مختلف پتاسیم و دو نوع کود پتاسیه از نظر کاسه شکافی مشاهده نگردید.

تاثیر تیمارهای مورد استفاده بر عمر بعد از برداشت گلهای بریده

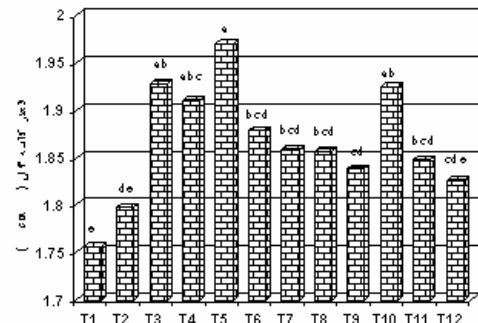
عمر بعد از برداشت فاکتور مهمی در کیفیت گلهای بریده می‌باشد که با کربوهیدراتهای موجود در جام و کاسه گل رابطه مستقیم دارد. در

پتاسیم برگ مشاهده گردید ولی تفاوتی بین دو نوع کود پتاسه از نظر غلظت پتاسیم مشاهده نشد در واقع افزایش غلظت پتاسیم در اثر مصرف کود پتاسه از بدیهیات می باشد و در اکثر تحقیقات نتایج مشابه به دست آمده است (۶ و ۸).

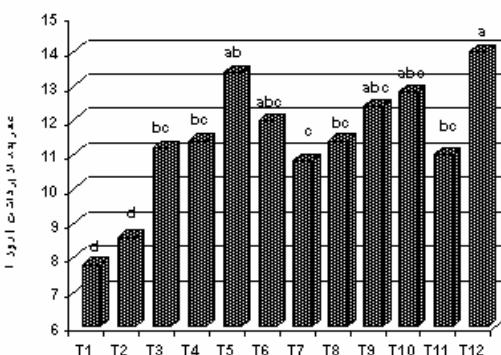
غلظت پتاسیم برگ تحت تأثیر معنی دار تیمارهای کودی در سطح یک درصد قرار گرفت (نمودار ۹). بالاترین غلظت پتاسیم را تیمار دهم و کمترین آن را تیمار دوم به خود اختصاص دادند و با افزایش مصرف پتاسیم روند افزایشی در غلظت

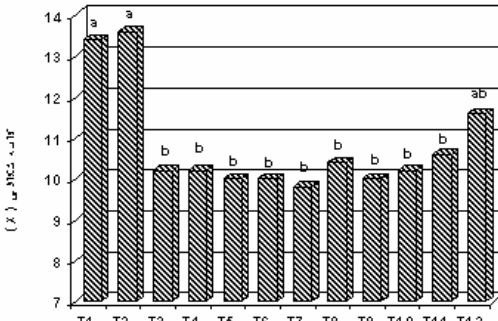
نمودار ۶- تأثیر تیمارهای مختلف کودی بر خمش پذیری ساقه

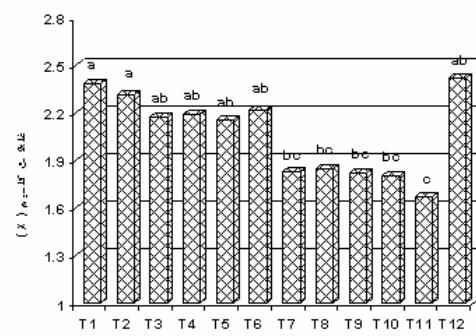
نمودار ۵- تأثیر تیمارهای کودی بر قطر کاسه‌گل

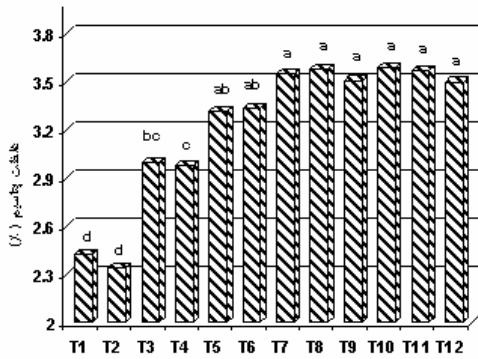
نمودار ۸- تأثیر تیمارهای کودی بر عمر بعد از برداشت

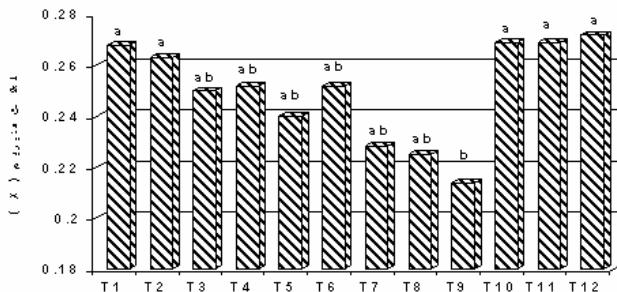
نمودار ۷- تأثیر تیمارهای کودی بر درصد کاسه شکافی میخک

نمودار ۱۰- تأثیر تیمارهای کودی بر غلظت پتاسیم برگ

نمودار ۹- تأثیر تیمارهای کودی بر غلظت پتاسیم برگ

نمودار ۱۱- تاثیر تیمارهای کودی بر غلظت منیزیم برگ

مخصوصاً در مورد پتاسیم بسیار بالا و ضد ونقیض میباشد. به طوری که در بعضی از منابع تا حد ۹۰۰ کیلو گرم در هکتار برای میخک پتاسیم توصیه شده است. با توجه به نقش مهم پتاسیم در کیفیت گلها و عمر بعد از برداشت آنها کیفیت و عمر بعد از برداشت محصولات ما بسیار پایین میباشد) لزوم تعیین نیاز گل میخک به پتاسیم با توجه به شرایط کشت ما احساس می شد و چون توصیه کودی دقیقی برای گل میخک در کشور در مورد پتاسیم وجود نداشت بنابرین سه سطح پتاسیم در نظر گرفته شد و به علت اثرات متقابل پتاسیم و منیزیم و کلسیم نسبت به اعمال تیمارهای دارای این عناصر نیز اقدام لازم به عمل آمد تا اثرات متقابل این عناصر تاثیر سوء در عملکرد نداشته باشد.

همچنین غلظت کلسیم و منیزیم برگ تحت تاثیر منفی مصرف پتاسیم در سطح یک درصد قرار گرفت و با افزایش مصرف پتاسیم روند کاهشی در غلظت این دو عنصر مشاهده گردید (نمودار ۱۲ و ۱۱) که این موضوع را می توان مربوط به اثرات آتناگونستی پتاسیم با کلسیم و منیزیم دانست ولی تفاوت بین سطوح مختلف پتاسیم معنی دار نگردید. با مصرف خاکی منیزیم غلظت منیزیم برگ و با محلول پاشی کلرور کلسیم غلظت کلسیم برگ افزایش معنی دار نشان داد. تاثیر تیمارهای کودی بر غلظت عناصر ریزمغذی برگ معنی دار نگردید ولی با مصرف خاکی این عناصر غاظت شان در تیمار دوم افزایش یافت که این افزایش معنی دار نگردید (جدول سه).

بحث

همانطور که در بررسی منابع ذکر گردید توصیه کودی برای گلهای زیستی در منابع خارجی

جدول ۳- تاثیر تیمارهای مختلف کودی بر غلظت عناصر ریزمغذی برگ

کلر (درصد)	بر	مس	روی	منگنز (میلی گرم در کیلو گرم)	آهن	تیمار
۰/۷۷	۵۶	۸/۰۸	۴۰/۸	۱۵۴	۹۳	T1
۰/۷۶	۶۸	۹/۰۸	۵۱	۱۹۶	۱۰۹/۸	T2
۰/۸	۶۶	۹/۴۸	۵۲	۲۰۵	۱۰۸	T3
۰/۷۵	۶۴	۹/۷۲	۵۳	۲۰۴	۱۰۴	T4
۰/۸۳	۶۵	۹/۹۴	۵۵	۲۰۵	۱۰۵	T5
۰/۷۸	۶۳	۹/۹۸	۵۴/۸	۲۰۱	۱۱۱	T6
۰/۸۶	۶۴	۹/۷۳	۵۶/۴	۲۱۱	۱۰۷	T7

۰/۷۹	۶۵	۱۰/۰۶	۰۵/۷	۲۱۰	۱۱۰/۶	T8
۰/۸۱	۶۲	۱۰/۰۶	۰۶/۶	۲۰۲	۱۱۰/۴	T9
۰/۸	۶۶	۱۰/۰۲	۰۵/۸	۲۰۴	۱۱۰/۵	T10
۰/۸۱	۶۴	۱۰/۴۲	۰۶/۴	۲۱۴	۱۱۵/۳	T11
۰/۷۹	۶۳	۱۰/۷۶	۰۸/۶	۲۰۸	۱۲۰/۱	T12
ns	ns	Ns	Ns	ns	Ns	F آزمون

بیشتر کیفیت می‌توان از تیمار ۱۵۰٪ توصیه کودی نیز استفاده نمود. بین دو نوع کود پتاسه مصرفی تفاوت معنی‌داری از نظر عملکرد و کیفیت گلهای برداشت شده مشاهده نگردید. بنابراین با توجه به ارزان قیمت بودن کود کلرور پتاسیم می‌توان از آن در گلکاریهای با آب دارای کلر پایین استفاده نمود. همچنین مجموع نتایج نشان داد که علاوه بر تغذیه ضعیف سایر پارامترهای ناشناخته هم در عملکرد و کیفیت پایین تولیدات ما که پایین‌تر از سطح جهانی می‌باشد، دخیل هستند.

مجموع نتایج به دست آمده نشان داد که توصیه کودی پتاسیم بر مبنای آزمون خاک و با توجه به توصیه کودی های موجود بیشترین تاثیر اقتصادی را بر عملکرد گل میخک داشته است و با افزایش مصرف پتاسیم افزایش معنی داری در عملکرد مشاهده نگردید ولی در اکثر فاکتورهای کیفی اندازه‌گیری شده مصرف ۱۵۰٪ توصیه کودی بالاترین تاثیر را بر کیفیت گلهای برداشت شده از نظر طول ساقه گل دهنده قطر ساقه گل دهنده و بقیه پارامترها داشت. بنابراین با توجه به نتایج بدست آمده در صورت ارزان بودن قیمت کود و مد نظر بودن

منابع مورد استفاده

- ۱- ایرانشاهی، ا. ۱۳۷۷. اثر تغذیه مطلوب بر کیفیت و طول عمر گلهای بریده گلایول رقم اسکار. پایان نامه کارشناسی ارشد باطنی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.
 - ۲- کافی، م. ۱۳۷۹. بررسی اثرات غنی سازی دی اکسید کربن، ازت و آهن بر شاخصهای کمی و کیفی گل میخک. رساله دکتری علوم باطنی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.
 - ۳- مطلبی فرد، ر. ۱۳۷۹. تاثیر نوع و مقدار مختلف کود پتاسه و اسیدی کردن آب آبیاری بر خصوصیات کمی و کیفی گل میخک. پایان نامه کارشناسی ارشد خاکشناسی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران.
 - ۴- ملکوتی، م. ج. ۱۳۷۸. کشاورزی پایدار و افزایش عملکرد با بهینه سازی مصرف کود در ایران. چاپ دوم. نشر آموزش کشاورزی، کرج، ایران.
 - ۵- ملکوتی م. ج. و غیبی م. ن. ۱۳۷۶. تعیین حد بحرانی عناصر غذایی محصولات استراتژیک و توصیه صحیح کودی در کشور. نشر آموزش کشاورزی، کرج، ایران.
- 6- Arora, J. and S. Siani. 1976. Response of carnation to various levels of N, P and K fertilization. J. Research India, 13(4): 362-366.
- 7- Elshafie, S. 1977. The effects of spacing and fertilization levels on the growth and flowering of carnation. Archiv fur Gartenbau, 25(7): 347-356.

- 8- Hilverda, B. V. 1998. Cultivation of carnation in Asia. Hilverda Horticultural Groupe, Netherland.
- 9- Hosni, A. and H. El-Shoura. 1996. Effect of potassium on yield, quality and anatomical structure of carnation CV. Lucena. Annals of Agricultural Science Cairo, 41(1): 351-365.
- 10- Kafkafi, U. 1990. The effect of plants K in overcoming environmental stress situation. 22nd IPI Colloquium. Development Fertilizer Recommendation. Berne, Switzerland.
- 11- Lyakh, V. 1986. Effectiveness of magnesium fertilizers in planting of perpetual carnation on substrates containing calcareous loam. Nauchnye Tsvudy Nauchnye Issledovatel'skogo Instituta Sadorodstva Tsvetovodstva, 33: 24-29.
- 12- Magnifico, V., M. Talla, M. Mininni, and S. Cordella. 1985. Yield, uptake of N, P and K, and leaf analysis of carnation cultivar "Astor" with or without of the application of water-soluble fertilizers. Culture Protette, 4(3): 47-54.
- 13- Marschner, H. 1995. Mineral nutrition of higher plants. 2nd ed., Academic Press Inc., London, England.
- 14- Mayak, S., A. Kofranek, and T. Tirosh. 1976. The effect of inorganic salts on the senescence of *Dianthus caryophyllus* L. flower. Physiologia Plantarum, 43(3): 282-286.
- 15- Miura, Y. and O. Namikawa. 1977. Studies on the fertilization of carnation: The absorption of nutrients by the cultivar Scania growth in the greenhouse. Bul. of the Kanagawa Hort. Exp. Station, 24(4): 815-825.
- 16- Skaleska, E. 1977. The effect of soil salt content and watering on young American carnation plants. Sbornic Zahradnictvi, 4(3-4): 259-267.
- 17- Stack, R., R. Horst, and R. Langhans. 1986. Effect of nitrogen and potassium fertilization on infection of florist's carnation by gibberella zeae. Plant Disease, 70(1): 29-31.
- 18- Starck, J., K. Lukaszuk, and M. Maciejewski. 1991. Effect of fertilizer nitrogen and potassium upon yield and quality of carnation grown in peat and sawdust. Acta Hort., 294: 285-296.
- 19- Starkey, K. R. 1997. Increased levels of calcium in the nutrient solution improve the postharvest life of potted roses. J. Amer. Soc. Hort. Sci., 122(6): 863-868.
- 20- Uri, Y., U. Kafkafi, and H. Kalo. 1990. Yield increase and reduction in brittle stem disorder in response to increasing concentration of potassium and values of $\text{NO}_3^-/\text{NH}_4^+$ in the white carnation CV. Standard. Hassadeh, 70(5): 742-746.

The Effects of Type and Amount of Potassium Fertilizers on the Yield and Quality of Carnation

R. Matlabi Fard, M. J. Malakoti, and M. Kafi¹

Abstract

A greenhouse study was conducted with 12 treatments and 5 replications. The experimental design was a complete randomized design. The treatments were (1) nitrogen and phosphorous (control) (2) 1st treatment + micronutrients, (3) 2nd treatment + 100% K requirement from KCl source, (4) 2nd treatment + 100% K requirement from K₂SO₄ source, (5) 2nd treatment + 150% K requirement from KCl source, (6) 2nd treatment + 150% K requirement from K₂SO₄ source, (7) 2nd treatment + 200% K requirement from KCl source, (8) 2nd treatment + 200% K requirement from K₂SO₄ source, (9) 2nd treatment + 200% K requirement from 50% KCl and 50% K₂SO₄ sources, (10) treatment 9 + soil incorporated MnSO₄ (11) treatment 10 + foliar application of complete micronutrients, and (12) treatment 1 + foliar application of CaCl₂.

The results indicate that all K treatments increased the yield significantly at 1% level. Treatments 11 and 12 had the highest yields. The quality components and shelf life of the carnations were significantly improved compared with control at 1% level in all treatments. The treatments with 15% K fertilizer recommendation had the best effect on quality components. There was no significant difference between the two types of K fertilizers.

The leaf concentrations of Ca and Mn were reduced significantly in all K treatments. Treatments 7 and 8 had the highest reductions. From the results of this experiment, it is concluded that for the highest number of carnation flowers per plant, the 150% K fertilizers recommendations are the best.

Keywords: Potassium, Carnation

¹Respectively, Sc . Faculty of Agri. Res. Center of Hamadan, Prof. of Tarbiat Modarres Univ., and Ass. Prof. of Tehran Univ.